

Trasú sa nám domy...

Pohoršuje nás, že po Mýtnej ulici, kde je zákaz vjazdu nákladným autám, prechádzajú veľké Tatry s domiešavačmi betónu a iné nákladné autá od rána do večera. Jazdia na plný plyn. Je to úzka ulica (na jednej strane parkujú vozidlá), ktorá nie je stavaná na takúto záťaž, domy sa doslova trasú, obávame sa, že nám začnú padať škridly zo striech. Hlásili sme to aj na mestskej polícii, ale nič sa s tým nerobí. Pomôžte nám riešiť túto pre nás neprijateľnú situáciu.

Občania z Mýtnej ul.

Odpoveď primátora Olivera Solgu: – Na celej Mýtnej ulici je rýchlosť pre motorové vozidlá obmedzená na 40 km/hod. a povolený je tam len prejazd áut do 3,5 t. Požiadal som Mestskú políciu, aby sprísnila dohľad nad dodržiavaním týchto obmedzení a rovnako OO PZ, aby častejšie kontrolovali nedisciplinovaných vodičov. Premávka na tejto ulici sa výrazne zmierni po dobudovaní okružnej križovatky a presmerovaní dopravy.

Malokarpatský stravec

V dňoch 1. – 3. septembra sa uskutočnil v Areáli zdravia 31. ročník Malokarpatského strapca v parkúrovom skákaní. Štartovať budú jazdci z Maďarska, Slovinska, Chorvátska a Slovenska, Súťaž sa každý deň začína o 9.00 hod. Hlavné preteky budú v nedeľu o 14.00 hod. Sprievodný program: ukážky westernového skákania, mechanický býk, jazda na koni a iné. (mo)

Za zmenu adresy pýtajú 300 korún

Prevažná časť obyvateľov Pezinka, bývajúcich v bytových jednotkách, je odkázaná pri obhospodarovaní svojich bytov na služby Stavebného bytového družstva občanov (SBDO) so sídlom v Pezinku.

Po roku 1989 sa týmto obyvateľom naskytla možnosť tieto byty si odkúpiť, čo sa v súčasnosti aj deje. Pri prevode vlastníctva si SBDO podľa svojich interných predpisov automaticky zaznamená kontaktnú adresu vlastníka bytu, pričom nepreskúma, či táto je totožná s adresou jeho trvalého pobytu. Často totiž vlastníci bytu žijú na inej adrese.

SBDO posiela všetku korešpondenciu na adresu bytu. Ak chce vlastníci bytu, aby písomnosti zo SBDO boli doručované na adresu jeho trvalého bydliska, musí požiadať o „zaregistrovanie zmeny adresy“, za čo SBDO zaplatí viac ako tristo korún.

Predstavitelia SBDO asi zabud-

li, že komunizmus sa skončil a nie sú nadriadený orgánom vlastníkom bytov a nemôžu s nimi zametať ako sa im zachce.

Právny vzťah medzi vlastními bytov a SBDO je rovnocenný. Podotýkam, že SBDO nie je štátny ani verejný orgán, ale obyčajná organizácia, ktorá okrem iného poskytuje služby spojené s obhospodarovaním bytov, ak si vlastníci takúto službu u nej objedná. Malo by byť v záujme SBDO, aby doručovali písomnosti na adresu, kde vlastníci bývajú, čím sa okrem iného skrátujú rôzne lehoty, napríklad pri stavebných konaniach, pri zatepľovaní bytov a iné.

Za zaznamenanie zmeny adresy klienta, čo je dnes v čase informačných technológií minútový úkon, účtovať si 300 Sk je podľa môjho názoru nezákonné a hraničiace s úžerou.

Ja som takýto poplatok odmietol zaplatiť. Písomne som len oznámil adresu.

Karel Votava

A čo na to SBDO?

– Poplatok za zmenu doručovacej adresy (ak je iná ako adresa priestoru) je jednorazový v sume 300 Sk + platná sadzba dane z pridanej hodnoty. V príspevku je správne poznamenané, že vlastníci sa často nezdržiavajú na adrese bytu, ktorý vlastní, ale inde. Často je to v inom meste alebo v zahraničí. Poplatok teda neobsahuje v článku kritizovanú jednu minútu strojového času ale hlavne budúce náklady na poštovné do zahraničia, do iných miest na Slovensku, pretože v bytových domoch sa hromadné zásielky užívateľom distribuujú prostredníctvom poverených zástupcov vlastníkov. Poplatok je stanovený predstavenstvom SBDO a slúži ako úhrada časti poštovného na neurčitý čas vopred pre vlastníka, ktorý si praje zasielať poštu kamkoľvek inam, ako je adresa bytu, ktorý užíva.

Ing. Peter Poustecký
predseda družstva

Na šampionáte vo Fínsku aj dvaja Pezinčania

M. Pilka   **M. Fraňo**

Vo fínskom Joensuu sa v dňoch 9. – 13. júla uskutočnili majstrovstvá sveta v orientačnej cyklistike. Na šampionáte sa zúčastnilo 178 pretekárov z dvadsiatich piatich krajín. Slovenskú republiku reprezentovali aj dvaja Pezinčania – Matej Pilka a Michal Fraňo.

V kategórii mužov na 17 km trati obsadil M. Pilka 46. a M. Fraňo 80. priečku. Na 40 km trati M. Fraňo obsadil 48. miesto. V štafetách na 19 km trati M. Pilka štartoval v prvom slovenskom družstve, ktoré sa umiestnilo na 13. mieste. Druhé slovenské družstvo skončilo 22. (hb)

Týždeň boli reportérmi

Účastníci tábora v redakcii Pezinčana.

EPICENTRUM – Centrum voľného času v Pezinku zorganizovalo týždenný prímestský tábor pod názvom Na týždeň reportérom. Dvanásť detí z Pezinka a okolia vo veku 9 – 15 rokov sa učilo základom žurnalistiky. Dievčatá a chlapci prejavili veľký záujem o novinárčinu, čo potvrdili i pri tvorbe časopisu, ktorý zostavili na záver pobytu v tábore.

Mladí novinári v prvý deň zavítali aj do redakcie Pezinčana, kde sa zoznámili s tvorbou mestských novín a besedovali so šéfredaktorom Milanom Oravcom. (r)

Ad: Mám zlú skúsenosť s mestskou plavárňou (Pezinčan č. 7/2006)

Na kritický list pani Oswaldíkovej ohľadom správania pracovníka mestskej plavárne, ktorý sme uverejnili v minulom čísle, sme dostali dve reakcie:

Dovoľte mi reagovať na kritický list pani Oswaldíkovej v minulom čísle Pezinčana a uviesť opísanú udalosť na pravú mieru.

Dňa 20. 6. 2006 v poludňajších hodinách prišla za mnou plavčička, aby som jej pomohol pri riešení problému so zákazníkmi, ktorí nerešpektujú vyvesené pokyny ani jej upozornenia.

Keď som prišiel k detskému bazénu, boli v ňom tri deti a ležiaci manželský pár s dieťaťom. Slušne som ich upozornil, že nemôžu ležať v detskom bazéne, lebo je to bazén pre deti do 6 rokov. Nepomáhali moje argumenty o udržiavaní kvality a hygieny vody pre deti. Pani reagovala zvýšeným hlasom. Vraj ich všetci vyhadzujeme.

Reaguem na článok vo vašich novinách Mám zlú skúsenosť s mestskou plavárňou a chcem doplniť niektoré skutočnosti, ktoré pani Oswaldíková nenapísala.

Bol som svedkom opísanej príhody a bolo to trochu inak. V detskom bazéne, ktorý je určený výslovne pre deti do 6 rokov (je tam aj veľký nápis), sťažovateľka doslova ležala po krk vo vode. Vo vode bol aj jej manžel, a to napriek výslovnému zákazku. To, že ich najskôr slušne upozornili

Na recepcii sa dožadovali vrátenia vstupného. Domáhali sa toho nielen veľkým krikom, ale pán Oswaldík ma verbálne napadol (som vraj sopliak), ba dokonca sa mi vyhrážal bitkou. Prítomný zákazník, sledujúci celé počínanie pri pokladnici, reagoval upozornením, že som podstatne starší a vykonávam svoju prácu. Pri odchode mladá pani reagovala tým, že tu boli prvý a posledný raz.

Je na zamyslenie, či takito drzí a arogantní zákazníci, ktorí neberú ohľad na druhých, a za každú cenu si presadzujú svoje záujmy, patria do verejných zariadení, kde treba dodržiavať isté predpisy.

Rudolf Teplanský,
pracovník krytej plavárne

na nevhodnosť ich konania, nemôžu považovať za vyhodenie, ale logický krok zamestnancov plavárne. Veď deti tam boli predtým i po tom, čo zabrali detský bazén. „Prečo by neležala celá rodinka v teplučkej vodičke, čo ich po iných, načo rešpektovať pokyny a zákazy, veď oni sú čosi viac, sú predsa z Bratislavy...“ Preto, onen pracovník plavárne podľa môjho názoru postupoval správne, pretože chráni deti pred chorobami.

J. Farkaš, Pezinok